

[Glønborg]

bejde her. Vi bør med glæde tage imod tilbudet om en masse gratis arbejdskraft, billig arbejdskraft, meget effektiv arbejdskraft, som de frivillige organisationer stiller til rådighed. Hvis vi skal have vedtaget noget, som fortsat giver os en stigende ulandsbistand, skal vi også sikre os, at der er den folkelige opbakning om det, og den får vi kun ved, at rigtig mange ude omkring i landet ved, at dette virker, fordi de kender nogen, der arbejder med i det, og som er med til at sige god for det. Og den opgave får vi altså ikke nogen bedre end de frivillige organisationer til at løse.

Riishøj (SF):

Her på falderebet har jeg et par enkelte spørgsmål til afklaring af debatten.

Det ene er spørgsmålet om Thailand. Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om det, at Thailand er inddraget blandt programsamarbejdslandene, er et socialdemokratisk forslag eller en socialdemokratisk indrømmelse. Det fremgår ikke helt klart af debatten, om det er noget, Socialdemokratiet egentlig har ønsket sig, eller om man har indgået et kompromis og så måske fået noget på nogle andre områder. Det er jo sådan selv i den rullende 5-årsplan, at Thailand i 1987 havde en vækst på 5,6 pct., har passeret 1.000 dollar i nationalprodukt pr. indbygger og er godt på vej op. Jeg synes nok, det var rart at vide, om det er det ene eller det andet fra socialdemokratisk side.

Så er der spørgsmålet om Indien, som jeg håber udenrigsministeren vil svare på. Nu er det gået igen i mange af indlæggene, at vi på tværs af partierne er meget kritiske over for størrelsen af bistanden til Indien, også over for spørgsmålet om Indiens rolle som regional supermagt og helt akut Kashmirproblemet.

Udenrigsministeren nævnte, at han vil nøle med at åbne for udviklingshjælp til Vietnam på grund af tvivl om en total tilbagetrækning. Men over for dette skal nok stå, at man yder 400 mio. kr. til et land, som i øjeblikket bedriver ting i et andet land, nemlig Kashmir, hvor FN faktisk ikke har opfyldt sine forpligtelser til at påse dette lands rettigheder. Så jeg vil gerne bede udenrigsministeren svare på, om det med, at 5-års-planen er noget, man kan vurdere undervejs, ikke helt aktuelt og kritisk må berøre Indien, også størrelsen af bistanden til Indien, når nu så mange har nævnt det.

Så er der spørgsmålet om konkurrencedygtighed på pris, kvalitet og teknologi, der er nævnt som et af formålene. Jeg vil spørge, om der helt konkret sker nogle forbedringer nu. Har man taget ved lære af de fejl, man har begået? Er udenrigsministeren af den opfattelse, at når det gælder pris og kvalitet af teknologi, er niveauet tilfredsstillende? Hvis ikke, hvad gør man så helt konkret for at hæve kvaliteten, når det gælder danske erhvervsleverancer? Vi har været inde på de »hvide elefanter«. Men gør man noget helt konkret?

Jeg vil også sige til hr. Fischer, at jeg også er imod meningscensur over for private organisationer. Det mangler da bare, at man, hvis man står for et ulandsarbejde i en organisation, så ikke må have en mening om det arbejde, man gør. Vi skal naturligvis fortsætte med støtte til Nicaragua, hvis det opfylder de målsætninger, vi har i ulandsbistanden.

Det ligger i vore regler om ulandsbistand, at hvis andre lande yder bistand til et land, skal det medinddrages i overvejelserne. USA har nu åbnet for pengekassen igen og yder foreløbig 350 mio. dollar til Nicaragua samtidig med, at man ophæver handelsblokaden. Dengang USA ikke ydede noget, dengang der var handelsblokade, dengang USA finansierede kontraerter, ville De Konservative ikke give noget. Noget tyder på, at det er hr. Fischer, der politiserer, som det kaldes, når det gælder ulandsbistanden til Nicaragua!

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil sige til hr. Riishøj, at de 12 lande, der er nævnt i den rullende 5-års-plan, er udenrigsministerens 12 lande.

Socialdemokratiet har konstateret, at de 12 lande falder inden for de kriterier, som Socialdemokratiet sammen med et flertal i Udenrigsudvalget har opstillet.

Vi har i øvrigt med tilfredshed konstateret, at der også i den rullende 5-års-plan står, at det arbejde, man især vil koncentrere sig om i Thailand, er arbejde inden for de særlige fattigdomsgrupper. Det synes vi er fint.

Endelig har jeg i min ordførertale sagt, at med den udvikling, der er i økonomien i Thailand, må man gå ud fra, at Thailands tid som programsamarbejdsland er af relativt kort varighed. Jeg forstår ærlig talt ikke, at Thailand